

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/85/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200500
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6720200500.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: s Autoleasing SK, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 46 806 491, právne zastúpený: Nosko & Partners s.r.o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 680 107, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXXX/XX, XXX XX F., toho času G. XX/XX, XXX XX H., právne zastúpená Advokátskou kanceláriou TRNKA s. r. o., so sídlom Námestie SNP 9448/26A, 960 01 Zvolen, IČO: 55 085 075 a 2/ C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, XXX XX I., toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, Dukelská štvrť 941/10, 018 41 Dubnica nad Váhom, v konaní o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/7/2020 – 303 zo dňa 14. marca 2023 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.
- Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovanej 1/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.
- Žalovanému 2/ náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa odporovacou žalobou voči žalovaným 1/ a 2/ domáha určenia právnej neúčinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam označenej ako kúpno-predajná zmluva zo dňa 27.06.2017 v časti, ktorou jeho dlžník – J. I., nar. XX.XX.XXXX predal (previedol) svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, a to rodinnom dome súp. č. XX postavenom na parcele CKN č. XXX, parcele CKN č. XXX/X – záhrady o výmere 325 m², č. XXX/X – zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m², č. XXX – zastavané plochy a nádvoria o výmere 719 m² a č. XXX – záhrady o výmere 82 m², všetko zapísané na LV č. XX vedenom Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor pre okres F., obec H., katastrálne územie B. (ďalej aj „nehuteľnosti“) žalovaným 1/ a 2/ - jeho dcére a zaťovi dôvodiac, že týmto právnym úkonom došlo k ukráteniu uspokojenia jeho vymáhateľných pohľadávok z troch zmlúv o úvere, a to č. UDTA16/61001355 zo dňa 01.06.2016, č. UDTA17/61000378 zo dňa 23.02.2017 a č. UDTA17/61001990 zo dňa 23.08.2017 v celkovej výške 117 037,13 €, priznaných žalobcovi voči jeho dlžníkovi právoplatným a vykonateľným rozhodcovským rozsudkom Všeobecného Rozhodcovského súdu SR, so sídlom Dunajská 8, 811 08 Bratislava – Staré mesto, Slovenská republika, IČO: 37 814 681 sp. zn. 2910/OB/111218 zo dňa 28.12.2018. Žalobca mal totiž za to, že prevodom spoluvlastníckeho podielu dlžníka na nehnuteľnostiach sa reálne zmenšil exekvovateľný majetok dlžníka a znemožnila sa možnosť žalobcu vymôcť svoju pohľadávku voči nemu v exekučnom konaní. Ukracujúci úmysel dlžníka videl žalobca v časových súvislostiach – po prevode spoluvlastníckeho podielu dňa 06.12.2017 z dlžníka

na žalovaných títo už vo februári 2018 previedli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na tretiu osobu a dlžník prestal splácať druhý a tretí úver a v júni 2018 aj prvý úver; ďalej v tom, že dlžník aj po prevode nehnuteľností tam naďalej žije, má tam naďalej nahlásený trvalý pobyt, sídlo podnikania a preberá na adrese trvalého pobytu poštu a napokon v príbuzenskom vzťahu medzi dlžníkom a žalovanými 1/ a 2/. Z toho vyvodil, že žalovaným musel byť úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa – žalobcu známy. Na druhej strane poukázal na to, že na Okresnom súde Zvolen prebieha pod sp. zn. 8C/24/2018 spor medzi žalovanými (v danom spore v procesnom postavení žalobcov) a treťou osobou, na ktorú previedli nehnuteľnosti – C. I. (v danom spore v procesnom postavení žalovaného), o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaných 1/ a 2/ (v danom spore žalobcov 1/ a 2/).

2. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k žalobe uviedla, že nehnuteľnosti odkúpila s manželom (žalovaným 2/) dňa 27.06.2017 od všetkých štyroch pôvodných spoluvlastníkov. Na odkúpenie si vybavili hypotekárny úver od H. H., K.. Toho istého dňa sa uzatvorila aj dohoda o rozdelení kúpnej ceny 137 000,- €, a to 50 000,- € jednej z pôvodných spoluvlastníčok na vyrovnanie jej podielu a zvyšok medzi ňu a jej brata L. I. „na vyrovnanie od ich otca J. I.“. Ich otec, ako aj ostatní dvaja pôvodní spoluvlastníci M. I. a C. I. zostali v nehnuteľnostiach bývať, preto nepožadovali finančnú odmenu za odpredaj nehnuteľností. Kúpne ceny boli riadne uhradené. Ako dôkaz pripojila kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 27.06.2017 (ktorej žalobca v tomto konaní odporuje), dodatok ku kúpnej zmluve zo dňa 08.11.2017, rozhodnutie Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor č. vkladu: L. XXXX/XXXX zo dňa 28.07.2017 o povolení vkladu záložného práva k nehnuteľnostiam v prospech H. H., K., rozhodnutie Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor č. vkladu: L. XXXX/XXXX zo dňa 06.12.2017 o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaných 1/ a 2/ ako bezpodielových spoluvlastníkov a dohodu o rozdelení kúpnej ceny zo dňa 27.06.2017.

3. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom vo veci sp. zn. 11C/7/2020 – 146 zo dňa 20.08.2021 žalobe žalobcu vyhovel a priznal mu voči žalovaným nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania žalovanej 1/ voči predmetnému rozsudku Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 17Co/1/2022 – 203 zo dňa 27.07.2022 v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu porušenia práva žalovanej 1/ na spravodlivý proces v dôsledku nevysporiadania sa súdu prvej inštancie s písomným vyjadrením (argumentáciou) žalovanej 1/ v konaní pred súdom prvej inštancie a v dôsledku nepreskúmateľnosti odôvodnenia predmetného rozsudku spočívajúcej v absencii vlastných skutkových zistení z vykonaných dôkazov a vlastných úvah súdu prvej inštancie ohľadne právneho posúdenia veci. Okrem potreby vysporiadania sa so všetkým podstatnými skutkovými tvrdeniami a právnymi argumentmi strán sporu týkajúcimi sa merita vecí, vrátane tých, ktoré boli prednesené v odvolacom konaní, zvaženia vykonania jednotlivých navrhnutých dôkazov zo strany žalovanej a za tým účelom prípadného doplnenia dokazovania, sa odvolací súd snažil upriamiť pozornosť súdu prvej inštancie na potrebu zamerať dokazovanie a právne posúdenie veci na skutočnosť, či k zmenšeniu majetku došlo žalobou odporovaným právnym úkonom – kúpno-predajnou zmluvou uzatvorenou dňa 27.06.2017 medzi dlžníkom – p. I. a ďalším spoluvlastníkmi nehnuteľností na strane predávajúcich a žalovanými 1/ a 2/ ako kupujúcimi, alebo právnym úkonom označeným ako dohoda o rozdelení kúpnej ceny uzavretá dňa 27.06.2017 okrem iných medzi dlžníkom – p. I. a žalovanými 1/ a 2/, či tento právny úkon v časti týkajúcej sa p. I. a žalovaných 1/ a 2/ (správne malo byť uvedené žalovanej 1/ a jej brata L. I.) je podľa obsahu napr. darovacou zmluvou a pod. (viď bod 28. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/1/2022 – 203 zo dňa 27.07.2022 (ďalej aj „zrušujúce uznesenie“)).

4. V poradí druhým rozsudkom vo veci sp. zn. 11C/7/2020 – 303 zo dňa 14.03.2023 súd prvej inštancie opätovne určil voči žalobcovi právnu neúčinnosť právneho úkonu – zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam označenej ako kúpno-predajná zmluva zo dňa 27.06.2017 uzatvorenej medzi J. I., nar. XX.XX.XXXX a žalovanými 1/ a 2/, na základe ktorej J. I. previedol spoluvlastnícky podiel 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX pre katastrálne územie B., obec H., okres F., vedenom Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor (I. výrok) a uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania (prvoinštančného a odvolacieho vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/1/2022) v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške trov (II. výrok).

5. Súd prvej inštancie uviedol, že akceptoval bod 28. (odôvodnenia) uznesenia krajského súdu, vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením spisu Okresného súdu Banská Bystrica vedeného v trestnej veci

pod sp. zn. 4T/16/2021 (na návrh žalobcu), najmä s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4T/16/2021 – 1425 zo dňa 30.06.2021, ktorým bol J. I. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu sprenevery v súvislosti s prvou a treťou zmluvou o úvere a A. B. (žalovaná 1/) uznaná vinnou zo spáchania zločinu sprenevery v súvislosti s inou zmluvou o úvere a s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4T/16/2021 – 1593 zo dňa 18.05.2022, ktorým bol C. B. (žalovaný 2/) uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu sprenevery formou účasti v súvislosti s prvou a treťou zmluvou o úvere a zo spáchania zločinu sprenevery formou účasti v súvislosti s inou zmluvou o úvere týkajúcou sa žalovanej 1/.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovi ako veriteľovi dlžníka J. I. svedčí aktívna vecná legitímácia a žalovaným 1/ a 2/ ako osobám, ktoré mali z odporovateľného právneho úkonu prospech pasívna vecná legitímácia v tomto spore. Žalobcovi stačilo tvrdiť, že napádaným úkonom došlo k jeho ukráteniu.

7. Ďalej súd prvej inštancie venoval pozornosť tomu, či má žalobca voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, uviedol, čo vyplýva zo zmlúv o úvere a súvisiacich dokumentov, poukázal na to, že pohľadávky z troch zmlúv o úvere boli uplatnené na rozhodcovskom súde, ktorý ich žalobcovi priznal spolu vo výške 117 037,13 € spolu s príslušenstvom a trovami konania pred rozhodcovským súdom rozhodcovským rozsudkom Všeobecného Rozhodcovského súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2910/OB/111218 zo dňa 28.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.01.2019 a vykonateľnosť dňa 08.01.2019, konštatoval teda, že pohľadávka žalobcu sa stala vymáhateľnou. Po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie, ktorá bola upovedomením súdnej exekútky JUDr. Lucie Huliny Gasper, Exekútorový úrad so sídlom v Brezne sp. zn. 408EX/60/19 zo dňa 04.02.2020 zastavená z dôvodu, že na povinného J. I., nar. XX.XX.XXXX bol dňa 16.12.2019 vyhlásený konkurz.

8. Súd prvej inštancie mal zhodne zo žalobcom za to, že prevodom jediného nehnuteľného majetku, resp. spoluvlastníckeho podielu na ňom sa reálne zmenšil exekvovateľný majetok dlžníka a znemožnila sa možnosť žalobcu vymôcť svoju pohľadávku voči nemu v exekučnom konaní. Taktiež zhodne so žalobcom videl ukracujúci úmysel dlžníka v časových súvislostiach – po prevode spoluvlastníckeho podielu dňa 06.12.2017 na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 27.06.2017 z dlžníka na žalovaných títo už dňa 19.02.2018 previedli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na tretiu osobu – C. I., pričom si dojednali aj predkupné právo k nehnuteľnosti a C. I. žalovaným nikdy dojednanú kúpnu cenu neuhradil a dlžník prestal v tom istom mesiaci splácať druhý a tretí úver a v júni 2018 aj prvý úver; ďalej v tom, že dlžník aj po prevode nehnuteľností tam naďalej žije, má tam naďalej nahlásený trvalý pobyt, sídlo podnikania a preberá na adrese trvalého pobytu poštu a napokon v príbuzenskom vzťahu medzi dlžníkom a žalovanými 1/ a 2/. Z toho vyvodil, že žalovaným musel byť úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa – žalobcu známy.

9. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/63/2018 – 676 zo dňa 22.04.2022, ktorým bolo I. výrokom určené, že vlastníckmi nehnuteľnosťami sú žalovaní 1/ a 2/ v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov a tento výrok bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici (rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/73/2022-795 zo dňa 24.11.2022 – poznámka odvolacieho súdu).

10. Súd prvej inštancie napokon s poukazom na judikatúru uviedol právne dôsledky úspešnej odporovacej žaloby. Uzavrel, že po vyššie uvedenom doplnení dokazovania zistil, že sú splnené podmienky zákonných ust. § 42a ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O.z.“) na vyhovie odporovacej žalobe, preto vyslovil, že zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam označená ako kúpno-predajná zmluva zo dňa 27.06.2017, uzatvorená medzi J. I., nar. XX.XX.XXXX a žalovanými, na základe ktorej J. I. previedol spoluvlastnícky podiel 1-iny k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX pre kat. úz. B., obec H., okres F. vedenom Okresným úradom Zvolen, katastrálny odbor je voči žalobcovi právne neúčinná.

11. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „C. s. p.“) vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C. s. p. dodal, že o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením vyšší súdny úradník.

12. Aj proti v poradí druhému rozsudku súdu prvej inštancie vo veci v celom rozsahu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 1/. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označila za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Žalovaná 1/ mala aj tentokrát s poukazom na ust. § 220 ods. 2 C. s. p. a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 311/2007 za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje riadne odôvodnenie, je nepreskúmateľné, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pomerne rozsiahle odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje z veľkej časti prepis výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/16/2021, citácie zákonných ustanovení a judikatúry, popis skutkovej situácie prevzatej zrejme zo žaloby a konštatovanie, že súd prvej inštancie doplnil dokazovanie. Súd prvej inštancie sa však neriadil pokynom odvolacieho súdu zamerať dokazovanie a právne posúdenie veci na to, či napadnutým právnym úkonom (kúpno-predajnou zmluvou) došlo k zmenšeniu majetku dlžníka – p. I., alebo či išlo len o transformáciu nehnuteľného majetku na peniaze. V odôvodnení napadnutého rozsudku nie je ani zmienka o tom, ako tento právny úkon súd prvej inštancie posúdil, či ním došlo k ukráteniu veriteľa dlžníka, pričom práve odpoveď na túto otázku bola pre meritórne rozhodnutie veci podstatná. Z napadnutého rozsudku nemožno zistiť, ako sa súd v prvej inštancie vysporiadal so skutočnosťou, že za predaj svojho spoluvlastníckeho podielu dlžník zinkasoval kúpnu cenu, ktorej zaplatenie nebolo sporné.

14. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p. odôvodnila žalovaná 1/ tým, že z časovej následnosti rozhodujúcich skutočností (dňa 27.06.2017 bola uzatvorená kúpno-predajná zmluva o prevode spoluvlastníckeho podielu, dňa 19.02.2018 došlo k prevodu nehnuteľnosti zo žalovaných na tretiu osobu – pána I., dňa 24.02.2018 došlo k omeškaniu p. I. so zaplatením splátok za druhý a tretí úver a dňa 02.06.2018 došlo k omeškaniu p. I. so zaplatením splátky za prvý úver) je zrejmé, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi p. I. a žalovanou 1/ a jej manželom – žalovaným 2/ došlo cca rok predtým, než p. I. prestal splácať úvery poskytnuté mu žalobcom. Podľa žalovanej 1/ preto nie je možné prijať záver o tom, že p. I. mal úmysel ukrátiť žalobcu na uspokojení jeho pohľadávky, pretože v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy (a relatívne dlhý čas po uzatvorení kúpnej zmluvy) p. I. úvery riadne splácal. Žalovaná 1/ mala preto za to, že v konaní bolo preukázané, že v čase prevodu spoluvlastníckeho podielu p. I. ukracujúci úmysel nemal. Je totiž krajne nelogické, že by p. I. chcel ukrátiť svojho veriteľa už v čase, kedy riadne a včas plnil všetky povinnosti, ktoré mu z úverových zmlúv vyplývali.

15. Žalovaná 1/ ďalej považovala za podstatnú skutočnosť, že v prejednávacom prípade išlo o kúpnu zmluvu, t.j. zmluvu odplätnú, na základe ktorej bola p. I. vyplatená adekvátne kúpna cena, došlo teda len k transformácii majetku dlžníka z podielu na nehnuteľnostiach na peňažné prostriedky, nedošlo teda týmto právnym úkonom k zmenšeniu majetku dlžníka, z ktorého by mohol byť jeho veriteľ uspokojený a tým ani k ukráteniu jeho veriteľa. Došlo totiž k zaplateniu dohodnutej kúpnej ceny, ktorej výška nebola rozporovaná a ani sa nejaví ako neprimerane nízka (viď odpoveď banky na lustráciu odvolacieho súdu). V tejto súvislosti žalovaná 1/ poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/61/2008: „O odporovateľný právny úkon ide len v prípade, že ním bol majetok dlžníka prevedený na tretiu osobu bez zodpovedajúceho protiplnenia; v opačnom prípade o odporovateľne prevedený majetok nejde.“ a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 30Cdo/2435/2006: „Odporovateľnými nemohou byť právni úkony, při kterých nedochází ke zmenšení majetku dlužníka.“

16. Žalovaná 1/ poznamenala, že je pravdou, že následne bola dňa 27.06.2017 uzatvorená dohoda o rozdelení kúpnej ceny, na základe ktorej dlžník rozdelil jeho časť kúpnej ceny medzi ňu a jej brata L. I., avšak žalovaný 2/ (jej manžel) žiadnu časť kúpnej ceny nedostal. Žalovaná 1/ zdôraznila, že žalobca žalobou napadol len kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 27.06.2017, pričom táto nemohla byť odporovateľným úkonom, pretože dlžník za prevod svojho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam zinkasoval primerané protiplnenie vo forme peňazí - kúpnej ceny. Dohoda o rozdelení kúpnej ceny zo dňa 27.06.2017 je samostatným, ďalším právnym úkonom, ktorého existencia je nezávislá od kúpno-predajnej zmluvy. Pri tomto právnom úkone možno teoreticky vidieť zbavenie sa peňažnej hotovosti zo strany p. I., no súd prvej inštancie sa týmto právnym úkonom nezaoberal, nezaoberal sa tým, či sa malo

podľa obsahu jednať o darovaciu zmluvu, hoci to bolo odvolacím súdom naznačené a nevykonan v tomto smere žiadne dokazovanie.

17. Žalovaná 1/ uzavrela, že žalobou napadnutý právny úkon – kúpno-predajná zmluva nemôže byť posúdená ako odporovateľný právny úkon a druhý právny úkon – dohoda o rozdelení kúpnej ceny žalobou napadnutý nebol. Preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštalácie zmenil a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 1/ navrhol odvolaciemu súdu odvolanie zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Nestotožnil sa s odôvodnením odvolania, napadnutý rozsudok považoval za vecne správny a riadne odôvodnený. Mal za to, že odvolacie argumenty žalovanej 1/ sú iba všeobecné a jednotlivé odvolacie dôvody nie sú riadne zargumentované. Konkrétne sa nestotožnil s právnou argumentáciou žalovanej 1/, podľa ktorej v konaní nebol preukázaný ukracujúci úmysel p. I., resp. tento je minimálne časovom následnosťou jednotlivých právnych úkonov, či právnych skutočností vylúčený. S poukazom na ust. § 42a ods. 2 O.z. zdôraznil, že nie na ňom bolo preukázať ukracujúci úmysel dlžníka, ale žalovaní museli v konaní preukázať, že ukracujúci úmysel p. I. ani pri náležitej starostlivosti nemohli poznať. Žalovaní toto dôkazné bremeno neuniesli. Žalobca navyše preukázal ich úmysel ukrať veriteľa, keď do konania doložil trestné rozsudky Okresného súdu Banská Bystrica, ktorými boli p. I., žalovaná 1/ ako páchatelia a žalovaný 2/ ako účastník právoplatne odsúdení z trestných činov sprenevery voči žalobcovi. Skutočnosť, že dlžník – p. I. nebol so splácaním úverov v čase vykonania neúčinného právneho úkonu v omeškaní nevyklučuje jeho úmysel ukrať uspokojenie žalobcu. Navyše neskoršie správanie p. I. jednoznačne potvrdzuje jeho ukracujúci úmysel, čo je podporené aj tou skutočnosťou, že žalovaní v čase začatia nesplácania úverových splátok p. I. previedli nehnuteľnosti na inú osobu. Súd prvej inštalácie v napadnutom rozsudku toto správanie a jeho následok bližšie zdôvodnil, pričom žalobca naň odkazuje v celom rozsahu.

19. Žalovaná 1/ v odvolacej replike trvala na dôvodoch uvedených v jej odvolaní. Mala za to, že v odvolaní uviedla konkrétne odvolacie dôvody a konkrétne skutočnosti, ktoré rozsudku súdu prvej inštalácie vyčíta, preto jej odvolanie nie je možné hodnotiť ako všeobecné, bez potrebnej argumentácie. V zásade nič nevytkla výkladu žalobcu v jeho vyjadrení k odvolaniu ku ukracujúcemu úmyslu dlžníka pri blízkych osobách, avšak naďalej trvala na tom, že okolnosť, že p. I. ešte dlhú dobu po prevode nehnuteľností platil dohodnuté splátky úverov síce nepreukazuje, že nemohla ukracujúci úmysel poznať, ale preukazuje, že ukracujúci úmysel dlžníka v tom čase vôbec neexistoval. Trvala tiež na tom, že žalobou napadnutý právny úkon nemôže byť úspešne odporovaný, nakoľko ním nedošlo k zmenšeniu majetku dlžníka, ale len k jeho transformácii na peniaze, čo bolo v rámci vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštalácie preukázané. Zopakovala, že teoreticky odporovateľným právnemu úkonom mohla byť dohoda o rozdelení kúpnej ceny ako samostatný právny úkon, tento však žalobou napadnutý nebol.

20. Žalobca mal v odvolacej duplike za to, že žalovaná 1/ vo svojej odvolacej replike neuviedla žiadne nové skutočnosti, ani žiadne nové právne závery a vo vzťahu k jej tvrdeniu o preukázaní neexistencie ukracujúceho úmyslu dlžníka v čase uskutočnenia žalobou odporovaného právneho úkonu zopakoval svoju argumentáciu z vyjadrenia k jej odvolaniu.

21. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovanej 1/ podľa § 34 ods. 1 C. s. p., po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p. a nad jeho rámec v zmysle § 379 písm. b) C. s. p. (nakoľko nehnuteľnosti žalovaní 1/ a 2/ ako manželia za trvania manželstva odporovaným právnym úkonom nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom v zmysle § 145 ods. 2 O. z. z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne, jedná sa teda o také ich spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na oboch žalovaných – tvoria nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 ods. 1 C. s. p.), preto odvolanie žalovanej 1/ platí aj pre žalovaného 2/, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p., a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že odvolanie žalovanej 1/ je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštalácie je potrebné podľa § 388 C. s. p. zmeniť, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

22. Odvolací súd je zhodne so žalovanou 1/ názoru, že ani v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci nedal relevantnú odpoveď na všetky otázky podstatné pre právne posúdenie veci, najmä sa nevyjadril, či žalobou odporovaný právny úkon - kúpno-predajná zmluva zo dňa 27.06.2017 je ukracujúcim právnym úkonom, teda právnym úkonom, v dôsledku ktorého došlo k zmenšeniu majetku dlžníka a tým ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa (žalobcu), aj v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci teda trpí vadou nepreskúmateľnosti, nie je riadne odôvodnený, napriek značnému rozsahu strán odôvodnenia, čím došlo k porušeniu práva žalovanej 1/ na spravodlivý proces. Na naplnenie zákonnej požiadavky riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 C. s. p. nie je rozhodujúca kvantitatívna stránka odôvodnenia, ale jeho kvalitatívna stránka, jeho účelom a cieľom má byť pokiaľ možno stručne a výstižne vysvetliť podstatu sporu a jeho právne posúdenie. Nakoľko sa však jedná už o v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci, v zmysle § 390 CSP už odvolací súd v dôsledku porušenia práva strany sporu na spravodlivý proces nemohol odvolaním napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ale vo veci musel rozhodnúť. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je potrebné zopakovať, či doplniť dokazovanie za účelom zistenia relevantného skutkového stavu veci (napriek pokynom daným v bode 28. odôvodnenia predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia), preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 3 CSP v tomto rozhodnutí zodpovie vyššie uvedenú relevantnú otázku pre právne posúdenie tohto sporu, na ktorú nedal odpoveď súd prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu samotná kúpno-predajná zmluva zo dňa 27.06.2017 (oboznámim sa s obsahom ktorej bolo vykonané dokazovanie v konaní pred súdom prvej inštancie) nie je ukracujúcim právnym úkonom, je právnym úkonom ekvivalentným, nakoľko ním došlo len k transformácii majetku zo spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach na kúpnu cenu. Lustrácia vykonaná odvolacím súdom v predošlom odvolacom konaní len potvrdzuje, že na účet dlžníka bola časť tejto kúpnej ceny (prípadajúca zrejme na jeho spoluvlastnícky podiel) H. H., K. reálne vyplatená. Samotnou kúpno-predajnou zmluvou teda k zmenšeniu majetku dlžníka a tým ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa nedošlo. Možno síce uvažovať o tom, že následne v ten istý deň uzatvorená dohoda o rozdelení kúpnej ceny už môže nasvedčovať o ukracujúcom úmysle dlžníka, nakoľko tento spolu sa spolu s ďalšími (pôvodnými) spoluvlastníkmi už vopred, ešte pred samotným vyplatením časti kúpnej ceny z úveru poskytnutého bankou dohodol na rozdelení kúpnej ceny aj na žalovanú 1/ bez nejakého majetkového protiplnenia, podľa obsahu tohto právneho úkonu sa teda v podstate mohlo jednať o darovanie a tým ukracujúci právny úkon, o tom však možno uvažovať len teoreticky z dôvodu, že oboznámim sa s obsahom tohto právneho úkonu dokazovanie vykonané (doplnené) zo strany súdu prvej inštancie nebolo. Odvolací súd si je vedomý bodu 28. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia o tom, že dokazovanie a právne posúdenie je potrebné zamerať na skutočnosť, ktorým z týchto dvoch právnych úkonov došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, tento bod je však potrebné vnímať v celkovom kontexte zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, z ktorého vyplýva, že sa nejednalo o záväzný pokyn pre súd prvej inštancie v zmysle § 391 ods. 3 CSP (dôvodom zrušenia v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie vo veci bolo porušenie práva žalovanej 1/ na spravodlivý proces spočívajúce v nevysporiadaní sa súdu prvej inštancie s písomným vyjadrením (argumentáciou) žalovanej 1/ v konaní pred súdom prvej inštancie a v nepreskúmateľnosti odôvodnenia predmetného rozsudku pre absenciu vlastných skutkových zistení a vlastných úvah súdu prvej inštancie ohľadne právneho posúdenia veci), ale len o jednu z úvah odvolacieho súdu vyslovených pre účely hospodárneho vedenia ďalšieho konania ako odpoveď na jednu z viacerých odvolacích námietok žalovanej 1/ v predošlom odvolaní proti v poradí prvému rozsudku súdu prvej inštancie vo veci relevantných pre právne posúdenie veci. Týmto bodom odôvodnenia bolo tiež nepriamo stranám sporu (najmä žalobcovi) naznačené, kam majú zamerať svoju procesnú aktivitu, čo je podstatné pre právne posúdenie tohto sporu. Súd (prvej inštancie ani odvolací) totiž v zmysle § 216 ods. 1 CSP (až na výnimku uvedenú v § 216 ods. 2 CSP nedopadajúcu na tento prípad) nemôže rozhodnúť nad rámec žaloby, žalobného návrhu, ktorý dohodu o rozdelení kúpnej ceny vôbec nespomína, nenapáda ju, a to ani tak, že by žalobca žalobným návrhom žiadal u vyslovenie právnej neúčinnosti voči nemu zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 27.06.2017 v spojení s dohodou o rozdelení kúpnej ceny z toho istého dňa. Bez prípadnej zmeny žaloby, jej rozšírenia aj na dohodu o rozdelení kúpnej ceny, odporovania tomuto právnemu úkonu by bolo doplnenie dokazovania jeho obsahom nadbytočné, keďže súd nemôže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strana sporu (žalobca) domáha. Odvolací súd vníma širšie súvislosti prípadu, že dlžník J. I. a žalovaní 1/ a 2/ spreneverili finančné prostriedky získané z úverov poskytnutých dlžníkovi a žalovanej 1/ zo strany žalobcu, aj motiváciu, ktorá ich viedla k uzatvoreniu dohody o rozdelení kúpnej ceny spočívajúcu v ukrátení veriteľa. Avšak pri prijatí záveru, že kúpno-predajná zmluva zo dňa 27.06.2017 sama o sebe

nie je ukracujúcim právnym úkonom, nezostávalo odvolaciemu súdu nič iné ako žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

23. Je pravdou a odvolací súd to s poukazom na judikatúru NS SR konštatoval už v zrušujúcom uznesení, že v prípade právneho úkonu, ktorým došlo k zmenšeniu majetku dlžníka a tým ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, nie je potrebné žalobcom (veriteľom) preukazovať ukracujúci úmysel dlžníka a je na žalovaných blízkych osobách, ktoré mali z takéhoto právneho úkonu prospech preukázať, že tento úmysel dlžníka nemohli ani pri náležitej starostlivosti poznať. Pri právnom úkone, ktorým však k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa nedošlo, nemá právny význam o ukracujúcom úmysle dlžníka uvažovať, nakoľko pre vyhovenie odporovacej žalobe nie je naplnená jedna z kumulatívnych zákonných podmienok vyplývajúca z ust. § 42a OZ – odporovať možno právnomu úkonu, ktorým došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa (žalobcu). Preto dokazovanie zamerané žalobcom a súdom prvej inštancie na preukázanie ďalších zákonných podmienok, ktorými sú existencia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, či ukracujúci úmysel dlžníka bez preukázania, že odporovacou žalobou napádaný právny úkon je úkonom ukracujúcim uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, nepostačuje pre úspech odporovacej žaloby. Bezpredmetným je potom aj poukaz súdu prvej inštancie na judikatúru pojednávajúcu o právnych účinkoch (následkoch) úspešnej odporovacej žaloby.

24. Z dôvodov uvedených vyššie, ako aj z dôvodov uvedených už v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu bolo pre rozhodnutie tohto sporu nepodstatné aj oboznámenie s obsahom rozsudkov vo veci určenia vlastníckeho práva žalovaných 1/ a 2/ k nehnuteľnostiam. Prípadný platný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na tretiu osobu nie je prekážkou úspechu odporovacej žaloby, má význam len pre uplatnenie práva veriteľa po úspešnom odporovaní ukracujúcemu právnomu úkonu dlžníka v zmysle § 42b ods. 4 O. z. požadovať náhradu voči tým, ktorí mal z tohto úkonu prospech (žalovaným 1/ a 2/), nakoľko už nemôže požadovať uspokojenie pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku (viď bod 26. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu).

25. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že vníma časové súvislosti tohto prípadu s poukazom na skutočnosť, že dlžníkovmu ukracujúcemu právnomu úkonu možno s úspechom odporovať len do troch rokov od jeho uskutočnenia, pričom k vecnoprávnym účinkom kúpno-predajnej zmluvy došlo dňa 06.12.2017 vkladom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaných 1/ a 2/, nevedno však (nakoľko to nebolo predmetom dokazovania), kedy došlo k následnému rozdeleniu kúpnej ceny na základe dohody o rozdelení kúpnej ceny uzavretej dňa 27.06.2017. Možno však pričítať žalobcovi, že nedostatočným zaujímaním sa o stav majetku dlžníka podal odporovaciu žalobu až po upovedomení o zastavení exekúcie voči dlžníkovi dňa 04.02.2020, nakoľko k prevodu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam došlo už 06.12.2017, čo mohol žalobca pri vynaložení náležitej starostlivosti zistiť z verejne dostupného výpisu z listu vlastníctva č. XX vedeného pre obec H., k. ú. B. aj potom, čo vyhlásil predčasnú splatnosť jednotlivých pohľadávok z úverov. Nemusel čakať na priznanie pohľadávok rozhodcovským rozsudkom ani na skončenie exekúcie, nakoľko v zmysle ustálenej súdnej praxe najvyššej súdnej autority – rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 44/2001, potvrdeného rozhodnutím veľkého senátu občianskoprávneho kolégia NS SR zverejneného v danej zbierke pod č. R 2/2022 vymáhateľnou pohľadávkou sa rozumie pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní, t.j. žalovateľná (dospelá) pohľadávka, nie je teda nutné mať judikovanú, súdnym rozhodnutím, alebo jemu na roveň postaveným rozhodnutím inej inštitúcie priznanú a nútene vykonateľnú pohľadávku. O dohode o rozdelení kúpnej ceny by sa z výpisu z listu vlastníctva síce nedozvedel, ale tým, že by bol podal odporovaciu žalobu (aj keď spočiatku nedôvodnú), táto by bola o to skôr doručená aj žalovaným a žalovaná 1/ by zrejme v podstate rovnaké vyjadrenie s prílohami vrátane dohody o rozdelení kúpnej ceny bola predložila už skôr, čím by bolo možné včas navrhnúť zmenu žaloby vzťahujúcu sa na tento právny úkon.

26. Odvolací súd pristúpil k zmene od I. výroku vo veci samej závislého II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie a rozhodol aj bez návrhu v zmysle § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania (celého prvoinštančného i odvolacieho vrátane toho, v ktorom bolo vydané zrušujúce uznesenie), pretože zmenil prvostupňové rozhodnutie (§ 396 ods. 2 C. s. p.). Ako už bolo uvedené vyššie žalovaní 1/ a 2/ tvoria nerozlučné spoločenstvo, preto je v dôsledku odvolania podaného žalovanou 1/ stranou odvolacieho konania aj žalovaný 2/, odvolací súd preto rozhodol aj o jeho nároku na náhradu trov konania. Keďže žalovaní mali v konaní plný úspech, v zmysle § 255 ods.

1 C. s. p. odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej 1/ trovy konania v rozsahu 100%. O výške a prijímateľovi náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti II. výroku tohto rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. Z toho dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie náhrady trov konania podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

27. Nakoľko však plne úspešnému žalovanému 2/ žiadne trovy konania nevznikli, z obsahu spisu nevyplývajú, nie sú preukázané, nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi mu odvolací súd nepriznal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018, ktorého právna veta znie: „Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis

(§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie vád a jeho poučení o následkoch neodstránenia vád dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).